

[Miljøministeren]

Jeg kan kun sige til SF, at man altså ikke behøver at være mere bekymret for disse områder, end man er for alle andre. Der er samtidighed, der er en kort ekspeditionstid, men der er ikke – som også hr. Kim Behnke var inde på, hvilket jeg blev glad for – tale om, at man forringer miljøet og den materielle miljølovgivning.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men jeg vil nu godt sige til miljøministeren, at jeg egentlig ikke synes, det er helt fair at udstille fru Lilli Gyldenkildes manglende tilstedeværelse her i salen på den måde. Hun var faktisk nødt til at gå til et vigtigt forretningsudvalgsmøde i SF.

Jeg bad egentlig om ordet, fordi arbejdsministeren, som man må sige er prisværdigt ærlig, tegnede et meget klart billede af, hvad denne oplæringsydelse skal bruges til. Fremtidsperspektivet i oplæringsydelsen var klart – sådan forstod jeg det, arbejdsministeren sagde – at den skal bruges som instrument, inspiration, eller hvad vi nu kan kalde det, til, at der også skal være en oplæringsløn på det private arbejdsmarked.

For en ordens skyld vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet er lige så meget imod en oplæringsløn som imod en oplæringsydelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg er lidt ked af, at socialministeren ikke gik op og svarede, for min ordførertale handlede faktisk ikke alene om en oplæringsydelse, men også om de øvrige forringelser, der er tale om i nr. L 292.

Jeg stillede det spørgsmål, om det var regeringens politik, at den målsætning, som vi tidligere havde med ungdomsydelsen, om, at de unge skulle kunne mærke en forbedring, når de var i beskæftigelse, i forhold til, når de var på kontanthjælp, nu er væk, eftersom ungdomsydelsen ifølge dette forslag i fremtiden følger det samme niveau som kontanthjælpen.

Jeg stillede også et spørgsmål om nedsættelsen af timetallet: Hvordan harmonerer de 15

timer for de 23-24-årige med regeringens eget tidligere forslag, som fortsat ligger på Socialudvalgets bord, og hvor man fremsætter forslag om 30 timer til gruppen fra 21 til 24 år, netop fordi det er en gruppe, som har et større problem med ledighed end dem, som lige er kommet ud af uddannelsesinstitutionerne?

Det tredje, jeg stillede spørgsmål om, var, om det kunne være rigtigt, at alle de forsøg, vi havde haft på at få unge ud i privat beskæftigelse for at få dem tilknyttet det almindelige arbejdsmarked og det almindelige erhvervsliv, nu er opgivet i og med, at man begrænser ungdomsydelsen til alene at være for kommunale beskæftigelsesprojekter.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg går ud fra, at når fru Jytte Andersen betegner mig som prisværdigt ærlig, er det en kompliment, og det takker jeg naturligvis for, men ikke desto mindre havde fru Jytte Andersen misforstået mig, og hvis det så får fru Jytte Andersen til at trække betegnelsen tilbage, er jeg selvfølgelig ked af det. Jeg forsøgte netop at adskille oplæringsydelse og oplæringsløn, men jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg i årevis har forsøgt at inspirere til, at der blev aftalt oplæringsløn på det ordinære private arbejdsmarked, og hvis oplæringsydelsen, som fru Jytte Andersen sagde, kunne tjene som inspiration, skal jeg selvfølgelig ikke beklage det, men der er altså forskel på de to ting, således som jeg klart har dokumenteret det.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Vi er ved at være ved vejs ende efter en lang dags debat.

Vedrørende lovforslaget på mit område om en oplæringsydelse synes jeg, vi er kommet frem til, at vi nu kan begynde at tage de unge alvorligt – på den måde, at vi finder det vigtigt, at de kommer ud i aktiv beskæftigelse frem for at modtage en passiv ydelse.

Vi har i for mange år ikke været opmærksomme nok på de ting, og vi ser bl.a. også i de undersøgelser, Socialkommissionen allerede er kommet med, at er man ikke kommet i gang på arbejdsmarkedet, efter at man er gået ud af skolesystemet, bliver man hængende fast i systemet. Jeg plejer at sige, at man hænger fast